

## **Reforma structurii sectorului bancar din UE**

### **Rezoluția Parlamentului European din 3 iulie 2013 referitor la reformarea structurii sectorului bancar din UE (2013/2021(INI))**

*Parlamentul European,*

- având în vedere articolul 120 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere Directiva 2010/76/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivei 2006/48/CE și a Directivei 2006/49/CE în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare,
- având în vedere raportul din 2 octombrie 2012 al Grupului de experți la nivel înalt (GENI)<sup>1</sup> privind reforma structurală a sectorului bancar din UE,
- având în vedere concluziile reuniunilor G20 care au avut loc la Londra în 2009, la Cannes în 2011 și la Moscova în 2013,
- având în vedere Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor și propunerile din 20 iulie 2011 privind o directivă a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții (COM(2011)0453) și, respectiv, un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții (COM(2011)0452),
- având în vedere propunerea din 6 iunie 2012 privind o directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții și de modificare a Directivelor Consiliului 77/91/CEE și 82/891/CEE, a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE și 2011/35/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (COM(2012)0280),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 13 și 14 decembrie 2012,
- având în vedere recomandările Consiliului pentru Stabilitate Financiară din octombrie 2011 privind attributele-cheie ale mecanismelor de rezoluție performante destinate instituțiilor financiare și din noiembrie 2010 privind intensitatea și eficacitatea supravegherii IFIS-urilor,
- având în vedere documentul consultativ al Comitetului de la Basel privind supravegherea bancară din noiembrie 2011 intitulat „Băncile de importanță sistemică globală:

---

<sup>1</sup> [http://ec.europa.eu/internal\\_market/bank/docs/high-level\\_expert\\_group/report\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf)

metodologia de evaluare și cerințe suplimentare legate de capacitatea de absorbție a pierderilor”;

- având în vedere inițiativele statelor membre în domeniul reformei structurale a sectorului bancar, inclusiv legea franceză Loi de séparation et de régulation des activités bancaires, legea germană Trennbankengesetz, raportul comisiei independente referitor la activitatea bancară și reforma Vickers în Regatul Unit și normele Volcker în Statele Unite,
  - având în vedere raportul pe 2012 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) intitulat „Garanții implicite pentru datoriile băncilor: Unde ne aflăm?”<sup>1</sup> și raportul pe 2009 al OCDE intitulat „Adevărul evident: necesitatea luării de măsuri în ceea ce privește acțiunile băncilor”<sup>2</sup>,
  - având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2012 privind sistemul bancar paralel<sup>3</sup>,
  - având în vedere declarația Eurogrupului din 25 martie 2013 cu privire la criza din Cipru<sup>4</sup>,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0231/2013),
- A. întrucât, de la debutul crizei, între 2008 și sfârșitul anului 2011 (inclusiv prin recapitalizarea Northern Rock din 2007), sectorul financiar a primit ajutoare de stat în valoare de peste 1,6 trilioane EUR (12,8 % din PIB-ul UE), dintre care aproximativ 1 080 miliarde EUR pentru garanții, 320 de miliarde EUR pentru măsuri de recapitalizare, 120 de miliarde EUR pentru active deficitare și 90 de miliarde EUR pentru măsuri de lichiditate<sup>5</sup>; întrucât Comisia a impus o restructurare substanțială a băncilor care beneficiază de ajutoare, inclusiv prin reducerea anumitor activități, pentru a asigura viabilitatea viitoare a acestora fără alt sprijin public și pentru a compensa denaturarea concurenței cauzată de subvențiile primite;
- B. întrucât aceste acțiuni de salvare a băncilor finanțate de stat au condus la o creștere masivă a datoriei publice în statele membre ale UE;
- C. întrucât la cinci ani de la criza economică și financiară globală din 2008, economia UE a rămas într-o stare de recesiune, statele membre oferind subvenții și garanții implicite băncilor, în parte din cauza punerii necorespunzătoare în aplicare a cadrului economic și fiscal;
- D. întrucât, în raportul său pe 2012, OCDE estimează valoarea garanțiilor publice implicite, ca economii de costuri pentru băncile din UE, la aproximativ 100 de miliarde USD pentru anul 2012, cu diferențe mari între bănci și statele membre, cele mai mari avantaje revenind băncilor celor mai mari, în special dacă sunt considerate slabe, precum și băncilor din statele membre cu cel mai mare rating al obligațiunilor suverane; întrucât, potrivit aceluiași raport, aceste garanții nu se referă doar la băncile încadrate în categoria

---

<sup>1</sup> <http://www.oecd.org/finance/financial-markets/Implicit-Guarantees-for-bank-debt.pdf>

<sup>2</sup> <http://www.oecd.org/daf/fin/financial-markets/44357464.pdf>

<sup>3</sup> Texte adoptate, P7\_TA(2012)0427.

<sup>4</sup> [http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms\\_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf](http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/136487.pdf)

<sup>5</sup> COM(2012)0778.

IFIS („instituție financiară de importanță sistemică”) potrivit metodologiei Consiliului pentru Stabilitate Financiară;

- E. întrucât un cadru normativ european slab, cu apetența excesivă pentru risc, efectul de levier excesiv, cerințele de capital propriu și lichiditate inadecvate și complexitatea excesivă a sistemului bancar global, sectoarele bancare mult prea mari din economiile mici, absența controalelor și a supravegherii, expansiunea excesivă a tranzacțiilor cu instrumente derivate, evaluările incorecte de rating și sistemele excesive de prime și managementul necorespunzător al riscurilor se află la originea crizei financiare, ele fiind alimentate în mare măsură de expunerile pe proprietăți rezidențiale care s-au substituit activităților de pe piața de capital și de supravegherea insuficientă;
- F. întrucât caracterul lipsit de prudență al standardelor contabile, ca urmare a adoptării standardelor internaționale de raportare financiară, a avut și continuă să aibă un rol esențial, care le-a permis băncilor să ofere o imagine a conturilor lor care nu a fost și nu este întotdeauna adevărată și corectă, în special cu privire la IAS 39 referitor la provizioanele pentru pierderile din credite;
- G. întrucât, în Europa, riscurile s-au acumulat și la nivelul băncilor comerciale, care au acordat împrumuturi în sectorul imobiliar pe baza unei gestionări defectuoase a riscurilor, orientată pe termen scurt;
- H. întrucât, astfel cum evidențiază analiza grupului de experți la nivel înalt, nu a existat un anumit model de afaceri care să înregistreze performanțe deosebit de bune sau deosebit de slabe pe perioada crizei financiare;
- I. întrucât profiturile din sectorul financiar au fost deseori privatizate, în timp ce riscurile și pierderile au fost naționalizate; întrucât riscul și răspunderea trebuie să meargă în paralel într-o economie socială de piață;
- J. întrucât fragilitatea structurală actuală de după criză a sistemului bancar din UE demonstrează necesitatea de a consolida arhitectura supravegherii financiare și a gestionării crizei la nivel european, inclusiv reformele structurale în cazul anumitor bănci, pentru a răspunde nevoilor mai generale ale economiei;
- K. întrucât băncile nu ar trebui să prevaleze în fața interesului public;
- L. întrucât legea Glass-Steagall din Statele Unite din 1933 privind separarea bancară a contribuit la soluționarea celei mai dificile crize financiare globale care a avut loc înaintea crizei actuale și întrucât investițiile bancare speculative și falimentele financiare au crescut semnificativ de la abrogarea acestei legi în 1999;
- M. întrucât la nivelul UE s-au adoptat o serie de inițiative importante în vederea prevenirii unei noi crize bancare, a creșterii protecției contribuabililor și clienților cu amănuntul și a creării unor sisteme de plată solide și durabile;
- N. întrucât cea de-a 8-a ediție (din decembrie 2012) a tabloului de bord al piețelor de consum al Comisiei arată clar că încrederea consumatorilor din UE în serviciile bancare este la cel mai de jos nivel din toate timpurile;
- O. întrucât recentul pachet de măsuri de salvare a băncilor pus în aplicare în Cipru prevedea

inițial o taxă pentru toate depozitele bancare, subminând astfel încrederea în sistemul de garantare a depozitelor din țara respectivă;

- P. întrucât un studiu realizat de Banca Reglementelor Internaționale (BIS) sugerează că din momentul în care volumul împrumuturilor în sectorul privat depășește PIB-ul unei țări, ca indicator al dimensiunii sectorului financiar, iar ocuparea relativă a forței de muncă în acest sector crește rapid, un sector financiar excesiv de dezvoltat poate avea un impact negativ asupra creșterii productivității, întrucât resursele umane și financiare sunt absorbite din alte sectoare ale activității economice<sup>1</sup>;
- Q. întrucât, în contextul crizei din Cipru, Eurogrupul a confirmat principiul potrivit căruia raportul dintre dimensiunea sectorului bancar și PIB [-ul unui stat membru] ar trebui să fie limitat, cu scopul de a soluționa dezechilibrele din sectorul bancar și de a promova stabilitatea financiară, astfel că, în absența unor fonduri substanțiale la nivelul UE pentru rezolvarea acestei probleme, limitele aplicate dimensiunii, complexității și intercorelării dintre bănci vor fi benefice pentru stabilitatea sistemică;
- R. întrucât simpla separare a instituțiilor financiare în unități de investiții și de servicii de retail nu soluționează problema referitoare la IFIS și legătura dintre volumul fondului de redresare și rezoluție, pe de o parte și echilibrul instituțiilor cu relevanță sistemică din punct de vedere al creditelor, plăților și depozitelor, pe de altă parte;
- S. întrucât procesul de transformare în direcția unui sector bancar mai durabil, mai puțin sistemic și viabil pare să difere de la un stat membru la altul;
- T. întrucât grupul de experți la nivel înalt concluzionează că criza financiară demonstrează că nu a existat un anumit model de afaceri care să înregistreze performanțe deosebit de bune sau deosebit de slabe în sectorul bancar european; întrucât analiza grupului de experți la nivel înalt a dezvăluit o apetență excesivă pentru risc, deseori pentru instrumente de tranzacționare deosebit de complexe sau pentru credite imobiliare fără garanții de capital suficiente și o utilizare excesivă a finanțării pe termen scurt și legături semnificative între instituțiile financiare, care au condus la un nivel ridicat de riscuri sistemice în perioada premergătoare crizei financiare;
- U. întrucât grupul de experți la nivel înalt subliniază faptul că o simplă clasificare (bancă de retail sau bancă de investiții) nu descrie în mod adecvat modelul de afaceri al unei bănci, performanțele și propensiunea de a-și asuma riscuri ale acesteia; întrucât modelele de afaceri sunt diferite din punct de vedere al mai multor dimensiuni-cheie, precum dimensiunea, activitățile, modelul de venituri, structura capitalurilor și structura finanțării, forma de proprietate, structura corporativă și aria geografică, și au evoluat substanțial de-a lungul timpului;
- V. întrucât s-a demonstrat că riscurile pot fi generate atât de departamentele de retail, cât și departamentele de investiții ale băncilor;
- W. întrucât propunerea Comisiei ar trebui să includă o abordare bazată pe principii a

---

<sup>1</sup> 'Reassessing the impact of finance on growth' (Reevaluarea impactului sectorului financiar asupra creșterii), de Stephen G. Cecchetti și Enisse Kharroubi, Departamentul monetar și economic al Băncii Reglementelor Internaționale, iulie 2012: <http://www.bis.org/publ/work381.pdf>.

reformelor structurale din sectorul bancar european, care este conformă și complementară cu legislația actuală și viitoare a Uniunii privind serviciile financiare; întrucât Autoritatea Bancară Europeană (ABE) ar trebui să joace un rol esențial în acest sens, dezvoltând standarde tehnice relevante pentru a asigura o aplicare consecventă de către autoritățile competente, inclusiv Banca Centrală Europeană (BCE), la nivelul Uniunii;

- X. întrucât instituțiile locale și regionale descentralizate din sectorul bancar din statele membre s-au dovedit a fi stabile și benefice din punct de vedere al finanțării economiei reale;
- Y. întrucât este necesar ca băncile să dețină capitaluri mai mari și de calitate superioară și rezerve de lichiditate mai mari și finanțare pe termen mai lung;
- Z. întrucât nu este nici fezabil, nici de dorit să se efectueze o separare a activităților bancare după intrarea acestora în colaps, un regim eficace de redresare și rezoluție este necesar pentru a oferi autorităților un set credibil de instrumente, inclusiv o bancă-punte, astfel încât să poată interveni suficient de repede și din timp la o bancă cu probleme sau în pericol de prăbușire pentru a permite continuarea funcțiilor sale financiare și economice esențiale, reducând, totodată, la minimum impactul asupra stabilității financiare și făcând în așa fel încât pierderile corespunzătoare să fie imputate acționarilor și creditorilor care au suportat riscul de a investi în instituția respectivă, și nu contribuabililor sau depunătorilor; întrucât astfel de planuri de redresare și rezoluție nu sunt necesare pentru alte tipuri de societăți private, ceea ce sugerează că există o problemă specifică în ceea ce privește piața serviciilor financiare; întrucât, dacă piața ar funcționa corespunzător, instituțiile financiare ar putea falimenta fără să fie nevoie de planuri de redresare și rezoluție, însemnând că problema rezidă în structurile și legăturile reciproce dintre instituțiile bancare;
- AA. întrucât autoritățile de supraveghere și de rezoluție trebuie să beneficieze în mod necesar de dreptul de a putea elimina în mod efectiv impedimentele din calea posibilităților de rezoluție a instituțiilor de creditare și întrucât băncile trebuie să fie forțate să își demonstreze capacitatea de rezoluție; întrucât introducerea unor regimuri obligatorii de redresare și rezoluție oferă șansa de a influența structura sectorului bancar, de a reduce complexitatea instituțiilor și de a restrânge sau a desființa anumite sectoare și produse comerciale;
- AB. întrucât, în ceea ce privește abrogarea garanției implicite de care beneficiază numeroase bănci, unul dintre instrumentele cele mai importante ale regimului de redresare și rezoluție propus de Comisie este dreptul autorităților de a interveni din timp, cu mult înainte de momentul în care banca nu mai este viabilă, și de a le solicita băncilor să își modifice strategia de afaceri, dimensiunea sau profilul de risc, astfel încât situația să se poată rezolva fără a se apela la sprijin financiar public extraordinar;
- AC. întrucât băncile nu ar trebui să mai fie niciodată lăsate să devină într-atât de mari încât falimentul lor să provoace riscuri sistemice pentru întreaga economie, obligând guvernul și contribuabilii să le salveze și întrucât în felul acesta problema băncilor care sunt prea mari pentru a falimenta ar fi eliminată;
- AD. întrucât băncile nu trebuie să mai ajungă la asemenea dimensiuni – nici chiar pe teritoriul unui singur stat membru – încât să constituie un risc sistemic într-un stat național, iar contribuabilii să trebuiască să suporte costul pierderilor;

- AE. întrucât sectorul bancar din UE rămâne foarte concentrat: 14 grupuri bancare europene sunt IFIS și 15 bănci europene dețin 43% din piață (ca total active) și reprezintă 150% din PIB-ul UE-27, unele state membre înregistrând ponderi chiar mai mari; întrucât raportul active bancare-PIB s-a triplat din 2000 încoace; întrucât raportul active bancare-PIB s-a multiplicat de patru ori în Luxemburg, Irlanda, Cipru, Malta și Regatul Unit, întrucât sectorul bancar european este extrem de diversificat, atât ca dimensiune, cât și ca model de afaceri,
- AF. întrucât trecutul nu a demonstrat că un model de separare ar putea contribui în mod pozitiv la evitarea unei viitoare crize financiare sau la diminuarea riscului unei astfel de crize,
- AG. întrucât, în prezent, statul garantează și, implicit, subvenționează întregul sistem financiar prin sprijin sub formă de lichidități, sisteme de garantare a depozitelor și programe de naționalizare; întrucât este corect ca statul să garanteze numai serviciile esențiale ce asigură funcționarea corectă a economiei reale, precum sistemele de plată și facilitățile de descoperire de cont; întrucât scopul reformei structurale este acela de a se asigura că statul garantează doar serviciile esențiale și că serviciile neesențiale se tranzacționează pe piață, în schimbul unui preț,
- AH. întrucât este necesar ca piețele de capital să poată satisface necesitățile financiare europene într-un moment în care creditele bancare sunt foarte limitate; întrucât în Europa este necesară o creștere a disponibilității surselor alternative de finanțare, în special prin dezvoltarea alternativelor de pe piața de capital, cu scopul de a reduce dependența față de finanțarea bancară, astfel cum este identificată în Cartea verde a Comisiei privind finanțarea pe termen lung a economiei europene,
- AI. întrucât finanțarea economiei reale de către bănci este semnificativ mai mare în majoritatea statelor membre decât în Regatul Unit sau în Statele Unite,
- AJ. întrucât intensificarea concurenței în sectorul bancar european este un obiectiv deosebit de important; întrucât volumul cerințelor legislative și de reglementare aplicate băncilor, deși într-adevăr justificate din multe motive, riscă să creeze bariere la intrarea în sector și, prin aceasta, facilitează consolidarea pozițiilor dominante ale grupurilor bancare existente,
- AK. întrucât sectorul bancar din UE se confruntă cu schimbări structurale de mare amploare, determinate de modificarea situației pieței și de reformele de reglementare ample, precum punerea în aplicare a reglementărilor Basel III,
- AL. întrucât raportul comisiei independente referitor la activitatea bancară și reformele Vickers în Regatul Unit precizează, de mai multe ori, că recomandările lor constituie o abordare strategică pentru băncile din Regatul Unit,
1. salută analiza GENI și recomandările privind reforma bancară și le consideră o contribuție utilă la inițierea reformelor;
  2. salută consultarea organizată de Comisie cu privire la reforma structurală a sectorului bancar din UE din 16 mai 2013;
  3. opinează că inițiativele naționale de reformă structurală necesită un cadru la nivelul UE

pentru a prezerva și a preveni fragmentarea pieței unice a UE, respectând totodată diversitatea modelelor bancare naționale;

4. opinează că reformele actuale ale sectorului bancar din UE (inclusiv Directivele și Regulamentul privind cerințele de capital, Directiva privind redresarea și rezoluția, Mecanismul de supraveghere unic, Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor, Directiva și Regulamentul privind piețele de instrumente financiare și inițiativele legate de sistemul bancar paralel) sunt vitale; salută intenția Comisiei de a prezenta o directivă pentru reforma structurală a sectorului bancar din UE, pentru a soluționa problemele pe care le suscită băncile „prea mari pentru a intra în faliment” și subliniază că aceasta trebuie să fie complementară în raport cu reformele menționate mai sus;
5. insistă ca evaluarea de impact a Comisiei să includă evaluări ale propunerilor de reformă structurală GENI, Volker, Vickers, franceză și germană, ca ea să indice costurile, atât pentru finanțele publice, cât și pentru stabilitatea financiară, suportate prin falimentul băncilor cu sediul în UE în cursul crizei actuale, precum și costurile potențiale suportate de sectorul bancar din UE și eventualele consecințe pozitive și negative pentru economia reală, și ca ea să furnizeze informații privind natura modelului bancar universal actual al UE, inclusiv anvergura și bilanțurile contabile ale activităților de retail și investiții ale băncilor universale relevante active în UE și eventualele garanții implicite oferite băncilor de statele membre; insistă asupra necesității suplimentării de către Comisie a evaluării sale cu o analiză cantitativă, atunci când este posibil, ținând seama de diversitatea sistemelor bancare naționale;
6. reamintește Comisiei de avertismentul lansat de EBA și BCE, conform căruia inovarea financiară poate submina obiectivele reformelor structurale și insistă asupra necesității de a supune reformele structurale unei revizuirii periodice<sup>1</sup>;
7. îndeamnă Comisia să prezinte o propunere legislativă privind reglementarea sectorului bancar paralel care să țină seama de principiile reformei în curs a structurii bancare;
8. consideră că obiectivul oricărei reforme a structurii bancare trebuie să fie acela de a oferi un sistem bancar sigur, stabil, eficient și funcționeze într-o economie de piață competitivă și să servească necesităților economiei reale și clienților și consumatorilor în toate fazele ciclului economic; consideră că reforma structurală trebuie să stimuleze creșterea economică prin susținerea furnizării de credite către economie, îndeosebi pentru IMM-uri și noi întreprinderi, să confere mai multă rezistență în fața potențialelor crize financiare, să restabilească încrederea în bănci și să elimine riscurile pentru finanțele publice și determine o schimbare a culturii bancare;

#### **A. Principiile reformei structurale**

9. Consideră că reforma structurală trebuie să se bazeze pe următoarele principii:
  - riscurile excesive trebuie reduse, concurența asigurată, complexitatea redusă și interdependența limitată prin măsuri în sensul desfășurării separate a activităților esențiale, printre care creditarea, plățile, depozitele și alte activități legate de client

---

<sup>1</sup> <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Other%20Publications/Opinions/EBA-BS-2012-219--opinion-on-HLG-Liikanen-report---2-.pdf> și [http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128\\_eurosystem\\_contributionen.pdf](http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf)

și a activităților riscante neesențiale;

- guvernanta corporativă trebuie îmbunătățită și se cer create stimulente pentru bănci în vederea restabilirii unor structuri organizaționale transparente, a ridicării nivelului de responsabilizare și a consolidării unui sistem de remunerare responsabil și sustenabil;
  - trebuie permisă o redresare și o rezoluție efectivă a băncilor, asigurându-se posibilitatea ca, atunci când acestea nu mai pot continua să existe, le se poate permite să intre în faliment în mod ordonat, fără a fi nevoie de acțiuni de salvare finanțate de contribuabili;
  - prestarea serviciilor esențiale de creditare, depuneri și plăți trebuie asigurată într-un fel care să nu fie afectat de dificultăți operaționale, pierderi financiare, finanțare insuficientă sau deteriorarea reputației rezultate în urma rezoluției sau insolvenței;
  - normele unei economii de piață competitive trebuie să fie respectate, astfel ca activitățile de tranzacționare și investiții riscante să nu beneficieze de garanții sau subvenții implicite, de pe urma utilizării depozitelor asigurate sau de acțiuni de salvare finanțate de contribuabili și ca riscurile și costurile asociate acestor activități le revin activităților de tranzacționare și investiții, și nu activităților de creditare și depunere;
  - pentru toate activitățile bancare trebuie să fie disponibil un capital, un efect de levier și lichidități corespunzătoare;
  - entitățile separate trebuie să aibă surse diferite de finanțare, fără transferuri necuvenite sau inutile de capitaluri și lichidități între aceste activități; emiterea unor norme adecvate privind capitalul, efectul de levier și lichiditățile trebuie să fie corelată cu modelele de afaceri ale activităților, incluzând bilanțuri contabile separate și să ofere limite de expunere a activităților esențiale de creditare și depunere la activitățile neesențiale de tranzacționare și investiții, în interiorul sau în afara unui grup bancar;
10. îndeamnă Comisia să țină cont de propunerea BCE de a stabili criterii clare și aplicabile în ceea ce privește separarea; subliniază că separarea ar trebui să protejeze piața unică a UE și să-i prevină fragmentarea, respectând totodată diversitatea modelelor bancare naționale<sup>1</sup>;
11. subliniază necesitatea evaluării riscurilor sistemice prezentată atât de entitățile separate, cât și de grup în ansamblul său, ținând seama pe deplin de expunerile în afara bilanțului;
12. îndeamnă Comisia și statele membre să asigure că Directiva privind redresarea și rezoluția este aplicată integral; îndeamnă Comisia, EBA și statele membre să se asigure că băncile au instituit cadre clare și credibile de gestionare a crizelor, care includ un capital suficient pentru activitățile de creditare, depunere și plăți, de pasive apte pentru recapitalizarea internă și de active lichide pentru a le permite, în eventualitatea unui colaps, să mențină accesul depunătorilor la fonduri, să protejeze serviciile esențiale – în

---

<sup>1</sup> [http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128\\_eurosystem\\_contributionen.pdf](http://www.ecb.int/pub/pdf/other/120128_eurosystem_contributionen.pdf)



special activitățile de creditare, plăți și depunere – de riscul unui colaps dezordonat, să dea efectueze la timp plățile către depunători și să evite efectele adverse asupra stabilității financiare;

13. îndeamnă Comisia, EBA și autoritățile competente ca, pe baza cadrului legislativ privind cerințele de capital și redresarea și rezoluția, să garanteze existența unei diferențieri corespunzătoare, în termeni de capital, efect de levier, pasive apte pentru recapitalizarea internă, cerințe adecvate în materie de capitaluri-tampon și lichiditate, între entitățile separate, cu accent asupra cerințelor mai mari de capital pentru activitățile riscante neesențiale;

## **B. Guvernanța corporativă**

14. solicită Comisiei să ia în considerare, în cadrul evaluării sale complete a impactului separării potențiale a băncilor și a alternativelor, propunerile formulate în Raportul GENI din domeniul guvernanței corporative, printre care (a) mecanisme de guvernanță și control, (b) managementul riscului, (c) sisteme de stimulare, (d) raportarea riscului și (e) sancțiuni;
15. solicită Comisiei să implementeze propunerile și recomandările din rezoluția Parlamentului din 11 mai 2011 privind guvernanța corporativă a instituțiilor financiare<sup>1</sup>;
16. consideră că Directiva privind supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții adoptată recent conține un cadru adecvat de cerințe privind guvernanța băncilor, inclusiv membrii în consiliul director și de administrație al acestora;
17. îndeamnă Comisia să contribuie la încheierea unui acord referitor la propunerea de Directivă privind sistemele de garantare a depozitelor și să sporească gradul de protecție a consumatorilor prin introducerea unei priorități a depunătorilor.
18. solicită Comisiei să includă dispoziții de stabilire a obligației ca toți membrii în consiliul director ai entității unei bănci să aibă responsabilități în calitate de membri ai consiliului director numai în cadrul acestei entități a băncii;
19. îndeamnă Comisia să includă dispoziții pentru consolidarea răspunderii personală și asumarea personală a obligațiilor pentru membrii consiliilor; sugerează Comisiei să exploreze, în acest context, modalitatea de încurajare a unei reveniri la modelul de parteneriat în cadrul conducerii companiei, în special pentru băncile de investiții;
20. îndeamnă Comisia și ABE să asigure implementarea integrală și pe deplin a cadrului legislativ privind cerințele în materie de capital, acordând o atenție deosebită dispozițiilor referitoare la compensații și remunerare; solicită ABE și Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului un raport anual cu privire la punerea în aplicare și respectarea dispozițiilor relevante de către statele membre; îndeamnă Comisia să continue reformarea culturii în materie de compensare și remunerare din sectorul bancar, acordând prioritate stimulentele pe termen lung în cazul remunerației variabile cu perioade de amânare mai mari, mergând până la pensionare, precum și să promoveze transparența politicilor privind remunerarea, inclusiv, dar nu limitat la explicații și evaluări ale diferențelor interne, ale modificărilor relevante și ale deviațiilor sectoriale comparative;

---

<sup>1</sup> JO C 377 E, 7.12.2012, p. 7.

21. îndeamnă Comisia, ABE și autoritățile competente să se asigure că sistemele de remunerare acordă prioritate instrumentelor de tipul obligațiunilor, cu posibilitatea folosirii lor pentru operațiuni de recapitalizare internă, și a acțiunilor, mai curând decât a plăților în numerar, în conformitate cu dispozițiile Directivei privind cerințele de capital;
22. îndeamnă Comisia, ABE și autoritățile competente să se asigure că sistemele de compensare și remunerare la toate nivelurile unei bănci reflectă performanțele de ansamblu ale acesteia și sunt axate pe prestarea unor servicii de calitate pentru clienți și pe stabilitatea financiară pe termen lung, mai curând decât pe profituri pe termen scurt, în concordanță cu dispozițiile cadrului legislativ privind cerințele de capital;
23. îndeamnă Comisia să instaureze regimuri de sancțiuni eficiente, disuasive și proporționale pentru persoanele fizice și juridice, și să publice situația ierarhizată a sancțiunilor și să-i informeze pe cei care încalcă normele;
24. îndeamnă Comisia să prevadă ca autoritățile competente și, dacă este cazul, sistemul unic de supraveghere (MSU), să fie în conformitate cu principiile reformei structurale;
25. solicită Comisiei să propună alocarea unor resurse și competențe corespunzătoare autorităților de supraveghere competente, inclusiv MSU;
26. îndeamnă Comisia să efectueze un studiu pentru a se asigura că standardele contabile utilizate de instituțiile financiare oferă o imagine autentică și corectă a situației financiare a băncilor; subliniază faptul că principala sursă de informare pentru un investitor, pentru a înțelege dacă o companie își continuă activitatea, este reprezentată în continuare de conturi; constată că auditorii nu pot închide conturile decât dacă acestea sunt autentice și corecte, independent de standardele financiare utilizate de entitățile care elaborează situații financiare; consideră că, dacă nu sunt siguri de continuitatea activității unei companii, auditorii nu ar trebui să închidă conturile companiei, chiar dacă acestea sunt elaborate în conformitate cu standardele contabile; relevă că acest fapt ar trebui, totuși, să fie un stimulente pentru o mai bună administrare a companiei în cauză; sugerează că standardele internaționale de raportare financiară nu oferă, în mod obligatoriu, o imagine autentică și corectă a conturilor, după cum indică numeroasele exemple de bănci care au intrat în faliment deși conturile lor au fost închise de auditori;

### ***C. Stimularea concurenței echitabile și sustenabile***

27. subliniază faptul că este nevoie de o concurență efectivă, loială și sustenabilă pentru a menține un sector bancar care să funcționeze bine și eficient, care să faciliteze finanțarea economiei reale prin asigurarea accesului universal la serviciile bancare, reducând costurile acestora; subliniază, în acest context, că normele de supraveghere, printre alte prevederi, ar trebui să țină cont de profilul de risc, sfera de aplicare regională și modelul de afaceri al instituțiilor respective;
28. solicită Comisiei și statelor membre să concluzioneze pentru a promova o mai mare diversificare a sectorului bancar din UE, prin încurajarea și facilitarea unor activități bancare orientate în mai mare măsură către clienți, de exemplu prin modele de mutuale și societăți de credit imobiliar, de finanțare colectivă solidară și de bănci de economii, constatând că diferitele niveluri de risc la care este expus consumatorul sunt prezentate în mod transparent;

29. constată că, pentru a stimula competitivitatea și stabilitatea sistemului bancar european, este vital să se abordeze în mod eficient aspectul instituțiilor financiare de importanță sistemică (cele care sunt prea mari pentru a intra în faliment), ale căror dificultăți au condus la extinderea efectelor negative ale crizei financiare, prin raționalizarea anvergurii activităților grupurilor bancare și prin reducerea interdependenței din interiorul grupurilor;
30. îndeamnă Comisia să găsească modalități de a încuraja și a promova, în cadrul inițiativelor legislative, creditarea pe bază de relații („relationship lending”) sau creditarea pe baza cunoștințelor („knowledge based lending”); aceste modalități ar trebui să vizeze evitarea unei abordări selective și să se axeze, în schimb, pe promovarea formării profesionale și etice a celor care intermediază și acordă împrumuturi întreprinderilor.
31. îndeamnă statele membre, Comisia și autoritățile competente să-și asume clar obiectivul de a promova și asigura o concurență efectivă și să încurajeze o mai mare diversitate și orientare către consumator în sectorul bancar al UE;
32. solicită Comisiei să prezinte măsuri care să introducă portabilitatea contului bancar și să promoveze site-urile internet accesibile ce permit consumatorilor să compare prețurile și soliditatea financiară a băncilor, consolidând astfel disciplina prin trecerea informată a clienților de la o bancă la alta și să ajute la îmbunătățirea actului de alegere al clienților în sectorul bancar, prin reducerea barierelor la intrare și ieșire și aplicarea unor norme proporționale noilor intrați pe piață;
33. solicită Comisiei să propună reformele structurale necesare schițate în prezentul raport care, menținând integritatea pieței interne, să respecte diversitatea sistemelor bancare naționale și să asigure un rol puternic pentru ABE, pentru a garanta aplicarea corectă în întreaga Uniune;
  - o
  - o      o
34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.